

MYKOLOGICKÉ LISTY

80

Časopis
České vědecké společnosti pro mykologii
Praha 2002
ISSN 1213-5887

OBSAH

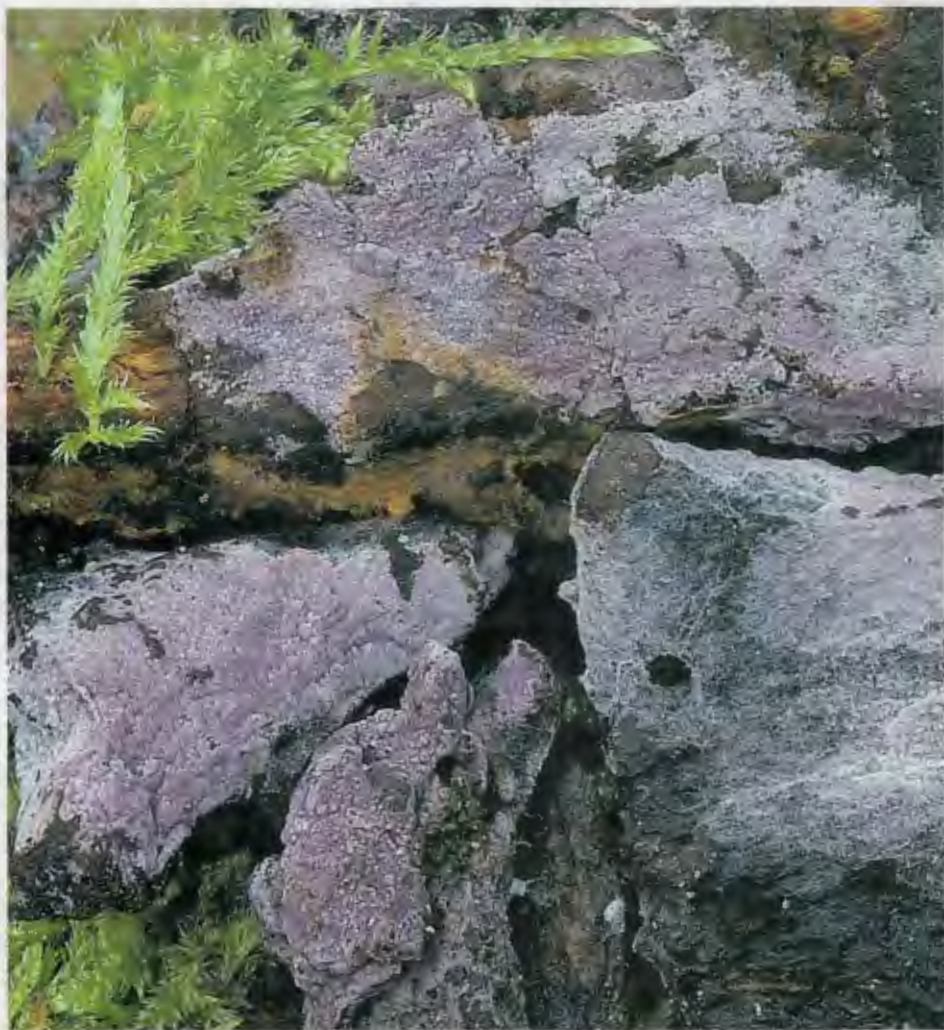
Čížek K.: Vatičkovité houby České republiky a Slovenska X. Pseudotomentella humicola – vatovka přezkatá	1
Hagara L.: Hypochnella violacea - vzácna huba našich luhov	4
Tondl F.: Lošáček statný (Phellodon confluens) skutečně roste na hrázi rybníka Naděje na Třeboňsku	6
Bieberová Z.: Druhý příspěvek k poznání mykoflóry chráněných území – NPR Větrníky, k. ú. Letonice.....	7
Záhorovská E. a Lisická E.: Lamproderma arcyrioides (Myxomycota, Stemonitidaceae) fruktifikující na lišajníkách.....	12
Janitor A.: Ing Cyprián Paulech CSc. už nie je medzi nami	14
Kotlaba F. a Pouzar Z.: Odešel doc. ing. Antonín Příhoda	15
Recenze (J. Holec)	18
Novinky z knihovny ČVSM (A. Kubátová)	19
Různé (J. Holec)	21
Zprávy o akcích	22
Osobní (J. Holec)	28
Redakční sdělení	28

Fotografie na přední straně:

Lošáček statný – *Phellodon confluens* (Pers.) Pouzar

foto: Tomáš Papoušek

(k článku na str. 6)

Hypochnella violacea (Auersw.) J. Schröt.

foto Ladislav Hagara

(fotografie k článku na str. 4)

MYKOFLORESTIKA

VATIČKOVITÉ HOUBY ČESKÉ REPUBLIKY A SLOVENSKA X. PSEUDOTOMENTELLA HUMICOLA – VATOVKA PŘEZKATÁ

Karel Č í ž e k

Naše poznatky o rozšíření rodu *Pseudotomentella* v Čechách a na Slovensku se v posledním desetiletí výrazně obohatily. Například v roce 1994 našel Jiří Valter v Drhovicích u Tábora poprvé vatovku modrovýtrusou. O tři roky později objevil Jan Holec u Srní na Šumavě kvalitní exemplář vatovky černé, který byl pro Čechy rovněž první. Stejný druh našel v září 2001 Ladislav Hagara v okolí Turčianského Jasena (druhý sběr pro Slovensko). Za velmi pozoruhodný lze označit sběr Zdeňka Pouzara z 18. IX. 1998 v PP Malá Niva u Lenory (1. zóna NP Šumava), který byl určen jako první nález vatovky přezkaté v České republice.

Pseudotomentella humicola M. J. Larsen 1968

Plodnice resupinatní, jednoletá, volně přirostlá, až 0,5 mm tlustá, zprvu blávnitá, poté kožovitá až korovitá, čásem rozpraskávající, po kouscích se oddělující od substrátu. Ve zbarvení živých plodnic převažují odstíny modré, zelené a žluté; exsikáty jsou světlejší, více do modrošeda.

Subikulum vláknité, asi 0,35 mm tlusté, v části přisedající k substrátu tmavohnědé, blíže k subhymeniu rezavohnědé až špinavě hnědožluté. Sterilní okraj hnědavý, nezřetelný nebo zcela chybějící.

Hyfový systém dimitický. Generativní hyfy subikula jsou široké 2,0-3,5(-4,5) µm, válcovité, nejčastěji rovné, tenké až silnostěnné, většinou s přezkami, řídkěji s jednoduchými septami. Charakteristickou vlastností těchto hyf je značně kolísající šíře i zbarvení od žluté do hnědavé. V subikulu se vyskytují i bezbarvé až nažloutlé a plně skeletové hyfy o šířce 1,5-2,0 µm.

Hyfové svazky o šířce 10-60 µm, maximálně až 200 µm (Larsen 1968), se nacházejí v subikulu i v sterilním okraji, zbarvením jsou hnědé, narezavělé i žlutohnědé, vzhledem i počtem nápadné. Tvoří je pouze generativní hyfy nebo i společně se skeletovými hyfami v převažující šířce 2-3 µm. Vedle hyf rovných z dlouhých buněk bývají vyvinuty také hyfy pokroucené i vlnovitě zprohýbané. Skeletové hyfy jsou na obvodu svazků často šnekovitě (helikoidně) zakončeny. U generativních hyf svazků se vyskytují rovněž přezky i jednoduché přepážky.

Subhymeniální hyfy odpovídají charakterem hyfám subikula, jsou převážně kratší, světlejší, 2,5-3,5 μm široké, téměř vždy s přezkami.

Bazidie typické pro rod jsou v mládí řepovité, v dospělosti válcovitě vakovité, často pokroucené, s protaženou bází a místy stlačené, o rozměrech 45-60 x 7,5-10 μm , s bazální přezkou a jen zřídka s příčnou přepážkou.

Výtrusy 6-8 μm v průměru, nepravidelně kulovité, žlutavé až jemně nahnědlé, s výraznými laloky, které jsou dichotomicky větveny. Vytvářející se výtrusy bývají trojhranně laločnaté.

Na hyfách, zejména bazálních, ale i na bazidiích se často vyskytují krystalické inkrustace, rozpouštějící se v KOH na špinavě zelený difuzát.

Cystidy ani chlamydospory nebyly u tohoto druhu zjištěny.

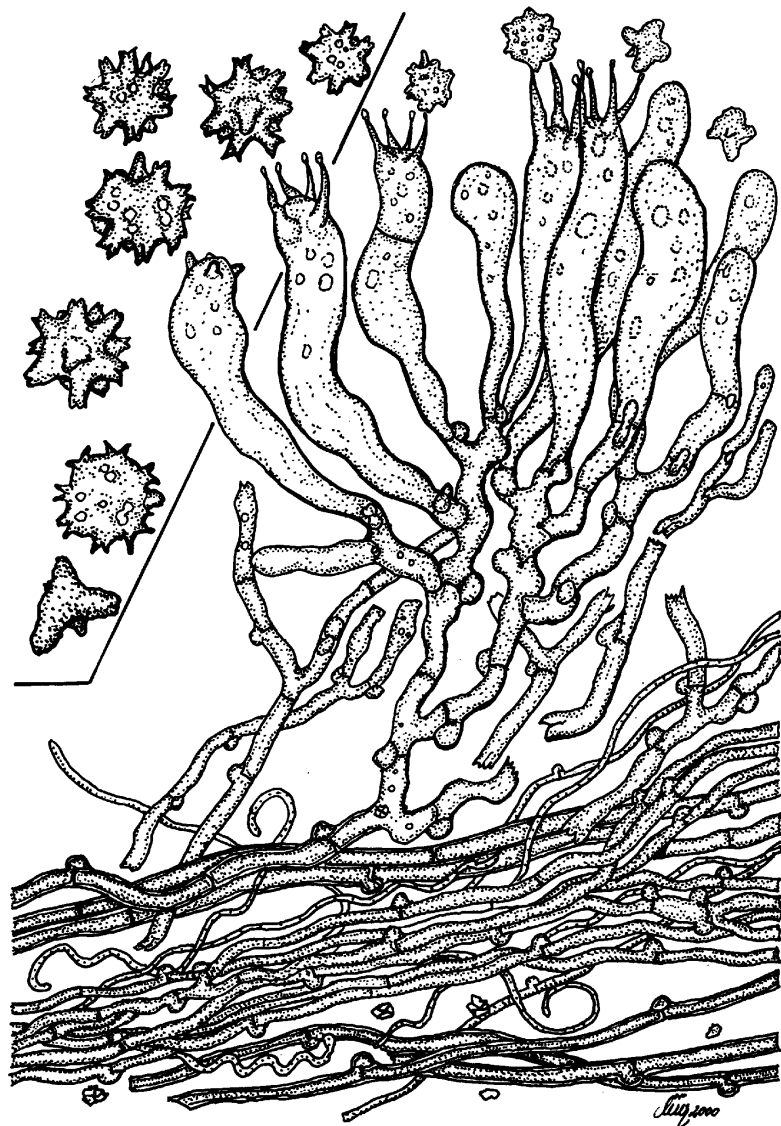
Studovaná položka: Česká republika, jižní Čechy, Šumava, PP Malá Niva u Lenory, bažinatý les, na hniječích rostlinných zbytcích, 18. IX. 1998 leg. Z. Pouzar, det. K. Čížek, PRM 893701.

Vatovka přezkatá je velmi vzácným druhem. Několik nálezů je známo z Kanady a USA (Britská Kolumbie, Ontario a Washington), čtyři sběry jsou uváděny z Dálného Východu, jeden nález ze Švédska a nyní i z České republiky. Dosud byla zjištěna na *Picea*, *Pinus*, *Thuja*, *Abies* a neidentifikovaných dřevních zbytcích ve vlhkých a bažinatých lesích (Larsen 1968, 1974, Koljalg 1996).

Dosud uveřejněné popisy vatovky přezkaté jsou v podstatě shodné. Za hlavní znaky druhu je považováno modrozelenožluté zbarvení plodnice, výrazné subikulum, většinou přezkaté hyfy a dichotomicky členěné hrbolky výtrusů. Typickým, i když nepříliš nápadným znakem bývá helikoidní zakončení některých skeletoidních hyf.

Delší dobu byla otevřena otázka, zda je náš druh monomitický nebo dimitický. Sám M. J. Larsen uvádí v popisu svého nového druhu systém jako monomitický (Larsen 1968), ale v roce 1983 v přehledu sekcí rodu *Pseudotomentella* zařazuje vatovku přezkatou jako dimitickou. Domnívám se, že přítomnost skeletových hyf v rodu vatovka je téměř obecná, avšak rozdíly jsou v jejich množství a pravidelnosti výskytu.

Pseudotomentella humicola je vzhledem k početným přezkám na hyfách poměrně dobře určitelná. K záměně může vést jistá podobnost s rovněž přezkatým druhem *Pseudotomentella vepallidospora*, jenž je typický širšími hyfami a bazidiemi, modrým zbarvením hyf ve vodě a zvláště chlamydosporami na bazálních hyfách. U nás nebyl dosud nalezen.

Pseudotomentella humicola. Šumava, PP Malá Niva u Lenory, 18. X. 1998 leg. Z. Pouzar.
Det. et pinx. K. Čížek

Literatura

- Koljalg U. (1966): Tomentella (Basidiomycota) and related genera in temperate Eurasia. – Fungiflora 9: 1-213. Oslo.
- Larsen M. J. (1968): A new species of Pseudotomentella from North America. – Mycologia 60: 547-562.
- Larsen M. J. (1971): Notes on tomentelloid fungi III. New species of Pseudotomentella. – Bull. Torrey Bot. Club 98: 38-41.
- Larsen M. J. (1971): The genus Pseudotomentella (Basidiomycetes, Thelephoraceae s. str.). – Nowa Hedwigia 22: 598-619.
- Larsen M. J. (1983): Notes on tomentelloid fungi V. Additional new species of Pseudotomentella. – Mycologia 75: 556-562.

Karel Čížek: Tomentelloid fungi in the Czech Republic and Slovakia. X. *Pseudotomentella humicola*

A detailed macroscopic and microscopic description of *Pseudotomentella humicola* based on the first Czech collection of this species in the Šumava Mts. is given. Differential features from similar species are also discussed; its distribution is summarized.

† † †

HYPOCHNELLA VIOLACEA - VZÁCNÁ HUBA NAŠICH LUHOV

Ladislav H a g a r a

Rod *Hypochnella* ustanovil roku 1888 Joseph Schroeter (1837-1894). Zahŕnuje jediný druh - *H. violacea*, ktorý opísal Bernhard Auerswald (1818-1870) ako *Hypochnus violaceus* na základe zberu zo Sliezska (bol publikovaný až posmrtno, roku 1888). Huba je známa z ojedinelých zberov v nemnohých európskych krajinách (Česká republika, Francúzsko, Holandsko, Nemecko, Rakúsko, Slovensko, Švajčiarsko, Švédsko, Veľká Británia) a zo Severnej Ameriky. Na Slovensku ju po prvý raz zbieral Zdeněk Pouzar 21. X. 1987 pri Chynoranoch, okr. Partizánske (rezervácia Chynoranský luh, na ležiacom kmeni *Acer*, 180 m n. m.).

Autor tohto článku našiel hypochnelu fialovú 6x v dunajskom luhu pri Ru-sovciaĥ (súčasť Bratislavy) a raz na južnej Morave (Břeclav, Pohansko). Prehľad o týchto nálezoch poskytuje nasledujúca tabuľka:

Dátum zberu	Lokalita	Substrát	Nadm. výška (v m)	Rozmery spór (v μm)
1.XII.1997	Rusovce	<i>Populus nigra</i> - vnútorná strana opadanej kôry	130	7-9(-13) x 3,5-5
21.X.1998	Břeclav	<i>Populus canescens</i> - ležiaci kmeň	155	6-7 x 4-4,2
24.X.1998	Rusovce	<i>Populus nigra</i> - opadaná kôra	130	6,5-7 x 4,2-4,5
13.VI.1999	Rusovce	<i>Ulmus laevis</i> - vnútorná strana opadanej kôry	130	5,5-6,2 x 3,4-3,7
17.VII.1999	Rusovce	<i>Ulmus laevis</i> - vnútorná strana opadanej kôry	130	6-7,5 x 3,8-4
21.XI.2000	Rusovce	<i>Salix alba</i> - opadaná kôra stojaceho kmeňa	128	6-7,5 x 3,4-3,8
27.IX.2001	Rusovce	<i>Taxus baccata</i> - vnútorná strana opadanej kôry	130	6-7 x 3,4-3,8

Druh *Hypochnella violacea* tvorí rozliate, slabšie až slabo prirastené plodnice hrubé len 0,05-0,15 mm. Hyménium je hypochnoidné, husto vločkaté, no priedyšné, začerstva veľmi nápadne krásnym svetlofialovým sfarbením, potom pastelovo- až sivo-fialové (v herbári dosť skoro hnedne). Jedinečným znakom tohto druhu je fialové sfarbenie čerstvých spór, a to aj v Melzerovom činidle; ich stena je zdvojená, hrubá 0,4-0,7(-1) μm a apikul je vždy výrazný. Hubu charakterizujú aj výrazné hýfy - sú široké 3-9 μm (steny 0,3-1 μm) a nemajú pracky na septách.

Všetkých osem zberov citovaných z územia SR a ČR pochádza z tvrdých luhov v nížine (128-180 m n. m.). Rovnaký biotop bol doložený pri jedinom zbere v Baden-Württembergu (luh, 110 m n. m., na konári *Fraxinus excelsior*). Zato švajčiarsky zber T. Honermanna zo 16.XII.1978 (na *Alnus* sp.) pochádza z nadm. výšky 550 m. Herbárové doklady sú uložené v herbári autora.

Ako substrát sa v literatúre uvádza len odumreté drevo listnáčov. Jedinú výnimku tvorí bohatý zber autora z 27. IX. 2001, kde substrátom bola hnijúca kôra tisa (z cca 10 dlhších plátov kôry opadanej zo spileného kmeňa boli 4 hostiteľmi *H. violacea*).

Pri mykofloristickom výskume (najmä v lužných porastoch) možno túto hubu očakávať aj na ďalších lokalitách. V teréne sa dá zameniť s rovnako sfarbeným heterobazidiomycétom *Tulasnella violea*, ale pre jedinečnosť mikroznakov sa vždy dá celkom jednoznačne určiť. Podobne ako veľká väčšina korticioidných húb rastie na spod-

nej strane substrátu a tomu treba prispôbiť techniku zberu (obracat' opadanú kôru či konáre a kmene ležiace v ľahkom dotyku s pôdou).

L i t e r a t ú r a

- Breitenbach J. et Kränzlin F. (1986): *Pilze der Schweiz*. Bd. 2. – Luzern.
Eriksson J. et Ryvarden L. (1976): *The Corticiaceae of North Europe*. Vol. 4. – Oslo.
Jülich W. (1984): *Die Nichtblätterpilze, Gallertpilze und Bauchpilze*. – Jena.
Krieglsteiner G. J. et al. (2000): *Die Grosspilze Baden-Württembergs*. Bd. 1. – Stuttgart.

Ladislav H a g a r a: Hypochnella violacea – a rare fungus from our alluvial forests

The author mentioned six collections of *Hypochnella violacea* from southern Slovakia and one from southern Moravia (Czech Republic). Its description and detailed ecology are given.

í í í

LOŠÁČEK STATNÝ (PHELLODON CONFLUENS) SKUTEČNĚ ROSTE NA HRÁZI RYBNÍKA NADĚJE NA TŘEBOŇSKU

František T o n d l

V rámci konání 3. českobudějovických mykologických dnů v září 1997 byla vydána drobná publikace M. Berana a F. Tondla „Chráněné houby v jižních Čechách“. Nedopatřením zde došlo k nepříjemné záměně dvou druhů lošákovitých hub. V textu na straně 13 a 14 je uveden popis a rozšíření lošáčka statného (*Phellodon confluens*), avšak na straně 22 je reprodukován zdařilý snímek ing. Tomáše Papouška představující lošákovce pásovaného (*Hydnellum conrescens*). Lošáček statný je u nás nalézán velmi vzácně a byl zařazen mezi naše chráněné druhy hub. Poprvé jsem jej z hráze rybníka Naděje u Frahelže na Třeboňsku určil před mnoha lety, a to podle výstižného popisu uveřejněného v České mykologii našim nejlepším znalcem této skupiny hub dr. Z. Pouzarem (Pouzar 1956). Později, v roce 1975, byla vydána vynikající publikace o evropských lošákovitých houbách, jejímž autorem byl R. A. Maas Geesteranus (Maas Geesteranus 1975), která poskytla ucelený přehled a ještě více usnadnila orientaci při jejich určování.

Na hrázi rybníka Naděje byly dosud nalezeny tři druhy pozemních kloboukatých lošáků. Nejhojnějším druhem je zde lošákovce pásovaný (*Hydnellum conres-*

cens), který zde fruktifikuje téměř každoročně. Méně častý je lošák hořký (*Hydnum scabrosum*), který v srpnu 2001 byl na hrázi vůbec nejhojnější houbou, čítající zde mnoho desítek plodnic. Nejméně častý z této trojice je lošáček statný (*Phellodon confluens*). Dne 19. VIII. 2001 jsem jej společně s členy mykologického klubu T. Papouškem a R. Maškem opět našel, a to na dvou místech. Malá část poměrně velké srostlice plodnice byla poslána do Národního muzea v Praze k revizi dr. Z. Pouzarovi, který potvrdil správnost určení.

Tímto příspěvkem bych se chtěl omluvit všem účastníkům konference a ostatním, kteří vlastní výše zmíněnou publikaci, a napravit tak nepříjemnou skutečnost, která byla způsobena mojí vinou.

L i t e r a t u r a

Maas Geesteranus R.A. (1975): Die Terrestrische Stachelpilze Europas. – Amsterdam, London.

Pouzar Z. (1956): Příspěvek k poznání našich kloboukatých lošáků. – Čes. Mykol. 10(2): 65-76.

František Tondl: *Phellodon confluens* really grows on a dam of the Naděje pond in the Třeboň region

The author confirms the occurrence of a hydroid fungus *Phellodon confluens* on a dam of the Naděje pond in the Třeboň region (South Bohemia, Czech Republic). This rare and protected fungus was mentioned in a small publication „Protected fungi in South Bohemia“ by M. Beran and F. Tondl. However, a photograph of *Hydnellum conrescens* erroneously accompanied it.

↑ ↑ ↑

DRUHÝ PŘÍSPĚVEK K POZNÁNÍ MYKOFLÓRY CHRÁNĚNÝCH ÚZEMÍ - NPR VĚTRNÍKY, K. Ú. LETONICE

Zuzana B i e b e r o v á

Národní přírodní rezervace Větrníky byla vyhlášena výnosem MŠVU č. 99.260/51-IV ze dne 26.7.1951 a na současnou výměru byla rozšířena v roce 1990. Předmětem ochrany jsou xerothermní společenstva a mnohé druhy rostlin zde mají severní a severozápadní hranici rozšíření. Zájmové území se nachází přibližně 2 km sv.

od obce Letonice na k.ú. Letonice uprostřed rozsáhlých zemědělsky využívaných pozemků. Uchoval se zde ostrůvek přirozené vegetace o výměře 28 ha tvořený stepní stráni s jižní až jv. expozicí a lesnatým výběžkem na jihovýchodě. Nadmořská výška leží v rozmezí 350-394 m.

NPR Větrníky náleží ke klimatické jednotce T2 (oblast teplá dle Quitta), která je charakterizována dlouhým teplým a suchým létem, velmi krátkým přechodným obdobím s teplým až mírně teplým jarem i podzimem, krátkou, mírně teplou, suchou až velmi suchou zimou s velmi krátkým trváním sněhové pokrývky (40-50 dní). Roční úhrn srážek se pohybuje od 550 do 600 mm (meteorologické stanice Slavkov u Brna a Bučovice), průměrná roční teplota je 8,8 °C.

Podle fyto geografického členění České republiky spadá lokalita do fyto geografického obvodu Panonské termofytikum, fyto geografický okres 20a - Bučovická pahorkatina.

Na území Větrníků byly pedologickým průzkumem a hodnocením profilů zjištěny půdní typy pararendzina typická - Prm a pararendzina kambická - Prk na třetihorních (neogenních) vápnatých písčitéch a jílovitých sedimentech a na horninách karpatského flyše. Půdy jsou převážně hluboké, bezskeletovité až slabě skeletovité s vysokým obsahem fyzikálního jílu. Půdní reakce je neutrální. Ve východní části rezervace probíhá aktivní sesuvná činnost.

Na území NPR se nacházejí zejména rostlinná společenstva tříd *Festuco-Brometea* (svaz *Festucion valesiaceae* a *Brometalia erecti*) a *Rhamno-Prunetea* (svaz *Prunion fruticosae* a *Prunion spinosae*). Botanický inventarizační průzkum provedl Čáp (1993,1994).

Mykologický inventarizační průzkum NPR Větrníky probíhal v letech 1998-2000. Celá lokalita byla pro účely mykologické inventarizace rozdělena na několik částí s odlišnými podmínkami pro růst hub. Jsou zde zastoupeny následující typy stanovišť:

- lesík (*Acer campestre*, *Acer pseudoplatanus*, *Betula pendula*, *Carpinus betulus*, *Fraxinus excelsior*, *Quercus petraea*, *Tilia cordata* a další);
- rozvolněné porosty křovin a travnaté části s významným zastoupením křovin (*Rosa canina*, *Prunus spinosa*, *Cratageus* sp.);
- rákosiny ve sníženinách (*Alopecurus pratensis*, *Carex gracilis*, *Phragmites australis*, *Rubus caesius*);
- stepní část pouze s bylinnou vegetací (xerothermní květena) a spodní partie střední části rezervace s hustě zapojenými křovinami (*Prunus spinosa*).

Na lokalitě došlo v letech 1998-1999 k podstatné změně obhospodařování - část křovin byla odstraněna a již po dva roky probíhá na vymezené části rezervace

pastva cca 30 ovcí a několika koz, se kterou se počítá i nadále. Vzniká tak předpoklad rozšíření stepních rostlinných společenstev, což se následně zřejmě projeví i v mykoflóře. Vzhledem ke krátké době od zásahu nebylo ještě možno případné změny posoudit.

Seznam druhů makromycetů nalezených na NPR Větrníky v letech 1998-2000:

(* u druhu znamená položku v mykologickém herbáři AOPK středisko Brno)

**Agaricus benesii* Pilát, v trávě pod *Prunus spinosa*, *Rosa* sp.; **Agaricus bisporus* (J. Lange) Singer, na ovčím hnoji; **Agaricus essettei* Bon, v trávě; **Agaricus squamuliferus* (F. H. Møller) F. H. Møller, v trávě; **Agaricus xanthodermus* var. *griseus* (Pearson) Bon et Cappelli, v trávě; **Agrocybe pediades* (Pers.) Fayod agg., na zemi mezi trávou na stepi; **Agrocybe dura* (Bolton) Singer, na hlíně pod *Ononis spinosa*; **Auricularia auricula-judae* (Bull.) Wettst., živý kmen *Sambucus nigra*; **Bolbitius variicolor* G. F. Atk., v trávě na cestičce; **Bolbitius vitellinus* (Pers.) Fr., okraj pole v trávě; **Clitocybe diatretra* (Fr.) P. Kumm. agg., na stepi mezi travinami; **Clitocybe marginella* Harmaja, v trávě; **Conocybe* cf. *tenera* (Schaeff.) Fayod, v trávě; **Coprinus auricomus* Pat., mezi trávou na cestě; **Coprinus congregatus* Bull., na hlíně pod *Ranunculus acer*; **Coprinus domesticus* (Bolton) Gray, opad *Quercus*; **Crepidotus lundellii* Pilát, opadlá větev listnáče; **Crepidotus cesatii* (Rabenh.) Sacc., opadlá větev listnáče; **Crinipellis scabellus* (Alb. et Schwein.) Murrill, v trávě a na větvičkách *Quercus*; **Dacrymyces stillatus* Nees, opadlé větvičky listnáče; **Dermoloma cuneifolium* (Fr.) P.D.Orton, na zemi pod *Prunus spinosa*; **Entoloma* cf. *sericatum* (Britzelm.) Sacc., v trávě; **Entoloma hirtum* (Velen.) Noordel., na stepi mezi travinami; **Entoloma politum* (Pers.) Donk, na stepi mezi trávou; **Entoloma sepium* (Noulet-Dassier) Richon et Rose, v trávě pod *Prunus spinosa*; **Gymnopus dryophilus* (Bull.) Murrill, v opadu *Quercus* a v trávě; **Gymnopus ocior* (Pers.) Antonín et Noordel., v opadu *Quercus*; **Gymnopus peronatus* (Bolton) Antonín, Halling et Noordel., v opadu pod *Acer pseudoplatanus*; **Hemimycena crispata* (Kühner) Singer, tlející listí *Quercus*; **Hemimycena cucullata* (Pers.) Singer, na stepi; **Hemimycena epichloe* (Kühner) Singer, opad *Quercus* a *Fraxinus*; **Hygrocybe psittacina* (Schaeff.) Wünsche, na stepi; **Hygrocybe fornicata* (Fr.) Singer, na stepi; **Camarophyllus niveus* (Scop.) P. Karst. agg., na stepi; **Hygrophorus virgineus* (Wulfen) P. Kumm., na stepi; **Hypholoma fasciculare* (Hudson) P. Kumm., báze *Rosa* sp.; **Inocybe geophylla* (Sowerby) P. Kumm., v trávě; **Inocybe rimosa* (Bull.) P. Kumm., v opadu *Quercus*; **Lactarius acerrimus* Britzelm., v trávě pod *Quercus*; **Lactarius pubescens* Fr., na zemi pod *Betula*; **Lactarius quietus* Fr., v opadu *Quercus*; **Lepiota latispora* (Kühner ex Wasser) Bon, na stepi v trávě; **Lepista flaccida* (Sowerby) Pat., na stepi v trávě; **Lepista*

saeva (Fr.) P. D. Orton, na stepi v trávě; **Lepista sordida* (Fr.) Singer, v trávě; **Lycoperdon lividum* Pers., v trávě a na cestičkách; *Macrolepiota rhacodes* (Vittad.) Singer, na zemi pod *Crataegus* sp.; *Marasmiellus ramealis* (Bull.) Singer, větvičky a čišky *Quercus*; **Marasmiellus tricolor* var. *graminis* (Murrill) Singer, na hlíně mezi travinami; **Marasmiellus vaillantii* (Pers.) Singer, větvičky a listy *Quercus*; **Marasmius curreyi* Berk. et Broome, na stepi v trávě; **Marasmius epiphyllus* (Pers.) Fr., suché lodyhy bylin; **Marasmius oreades* (Bolton) Fr., v trávě na cestě; **Marasmius wynnei* Berk. et Broome, na stepi v trávě, detrit pod *Fraxinus*; **Melanoleuca nivea* Métrod ex Boekhout, na stepi v trávě; **Mycena aetites* (Fr.) Quél., báze *Stipa* sp.; **Mycena* cf. *cinerella* (P. Karst.) P. Karst., na stepi v trávě; **Mycena filipes* (Bull.) P. Kumm., na detritu pod *Quercus*; **Mycena flavoalba* (Fr.) Quél., v trávě; **Mycena olivaceomarginata* (Masse) Masee, na bázi trav; **Mycena stylobates* (Pers.) P. Kumm., na tlejících listech *Quercus*; **Omphalina grisella* (Weinm.) Moser, v trávě; **Omphalina velutina* (Quél.) Quél., na cestičce v mechu; *Panaeolina foenicisecii* (Pers.) Maire, na stepi na hlíně; **Pluteus pearsonii* P.D.Orton, na hlíně; *Polyporus badius* (Pers.) Schwein., pařez *Betula* sp.; **Psathyrella prona* (Fr.) Gillet agg., v trávě; **Psathyrella spadiceo-grisea* (Fr.) Maire, opad *Quercus*; **Rhodocybe popinalis* (Fr.) Singer, v trávě na stepi; **Rhodocollybia butyracea* (Bull.) Lennox f. *butyracea*, v trávě; *Russula pulchella* I.G.Borshch., v opadu *Betula* sp.; **Russula sanguinea* (Bull.) Fr., v opadu *Betula* sp.; **Schizophyllum commune* Fr., větvička *Prunus spinosa*; **Steccherinum ochraceum* (Pers.) Gray, suchá větev listnáče; **Stereum gausapatum* (Fr.) Fr., pařez *Quercus* sp.; **Stereum hirsutum* (Willd.) Gray, suché větve *Rosa*, *Prunus*, *Fraxinus*; **Stropharia caerulea* Kreisel, na tlejících prknech a na hlíně; **Stropharia semiglobata* (Batsch) Quél., v trávě a na hlíně pod *Rubus* sp.; **Tephrocybe raphanolens* (Romagn.) Bon, na spáleníšti ; **Trametes hirsuta* (Wulfen) Pilát, opadlá větev *Quercus* sp.; **Tricholoma argyraceum* (Bull.) Sacc., v opadu *Betula*, *Tilia*; **Tubaria hiemalis* Romagn. ex Bon, na stepi; **Tubaria* cf. *romagnesiana* Arnolds, v porostu *Phragmites communis*; *Vascellum pratense* (Pers.) Kreisel, v trávě.

Zhodnocení

V letech 1998-2000 bylo na NPR Větrníky nalezeno 84 druhů vyšších hub, z toho 8 druhů nelupenatých hub, 74 druhů lupenatých a 2 druhy břichatkovitých hub. Lokalita není po mykologické stránce příliš bohatá, bylo zde však nalezeno několik méně běžných druhů (*Agaricus benesii* Pilát, *Dermoloma cuneifolium* (Fr.) P.D.Orton, *Hemimycena epichloe* (Kühner) Singer, *Marasmiellus tricolor* var. *graminis* (Murrill) Singer a *Marasmius curreyi* Berk. et Br.).

Růst makromycetů je zřejmě negativně ovlivňován tím, že lokalita je téměř neustále vystavena silnému větru. Tomu nasvědčuje i fakt, že nejvíce hub bylo vždy nalezeno v lesní části nebo v závětrí terénních sníženin. Velmi málo druhů bylo zjištěno v hustých porostech křovinatých sektorů a rákosištích; pokud se tam houby vyskytly, pak jedině na jejich okraji.

Vzhledem k odbornému managementu rezervace není mykoflóra ohrožena. V důsledku obnovené pastvy se dá v příštích letech očekávat nárůst počtu koprofilních druhů. Kromě pastvy bude mít na lokalitu kladný vliv i vymýcení křovin v některých částech rezervace, na jejichž místě by měla nastoupit stepní vegetace. Negativní dopad na celou rezervaci má intenzivní zemědělské obhospodařování okolních pozemků, jehož důsledkem jsou splachy hnojiv a pesticidů do rezervace a následná ruderalizace porostů, zejména v okrajových částech. V plánu péče o chráněné území se proto počítá s ochranným zatravňovacím pásem.

Porovnání s literárními údaji

Knap (1973) uvádí z této lokality 3 stepní druhy: *Polyporus rhizophilus* - na *Stipa capillata*, 1972; *Tulostoma brumale* - step, 1972; *Tulostoma fimbriatum* - lesostep, 1972. Ani jeden z těchto druhů nebyl zatím novými sběry potvrzen.

L i t e r a t u r a

- Čáp J. (1993-1994): Inventarizační průzkum. – Ms., depon. in: AOPK ČR, středisko Brno.
- Grüll F. (1985): Inventarizační průzkum vegetačního krytu přírodní rezervace Větrník (okres Vyškov). – Ms., depon. in AOPK ČR, středisko Brno.
- Knap O. (1973): Houby Vyškovska ve svém životním prostředí. – Muzeum Vyškovska, Vyškov.
- Petruš J. (1997): Odborné zhodnocení maloplošných zvláště chráněných území národní kategorie na území ČR - jižní Morava. – Ms., depon. in AOPK ČR, středisko Brno.
- Quitt E. (1971): Klimatické oblasti ČSSR. – Brno.

Zuzana B i e b e r o v á: The second contribution to the mycoflora of protected areas - Větrníky National Nature Reservation

84 species of macromycetes were found at NNR Větrníky in 1998-2000. They represent mostly thermophilous species. The continuous strong wind causes a low number of macromycetes. The most interesting species are *Agaricus benesii* Pilát, *Dermoloma*

cuneifolium (Fr.) P. D. Orton, *Hemimycena epichloe* (Kühner) Singer, *Marasmiellus tricolor* var. *graminis* (Murrill) Singer and *Marasmius curreyi* Berk. et Broome.

í í í

LAMPRODERMA ARCYRIOIDES (MYXOMYCOTA, STEMONITIDACEAE) FRUKTIFIKUJÚCA NA LIŠAJNÍKOCH

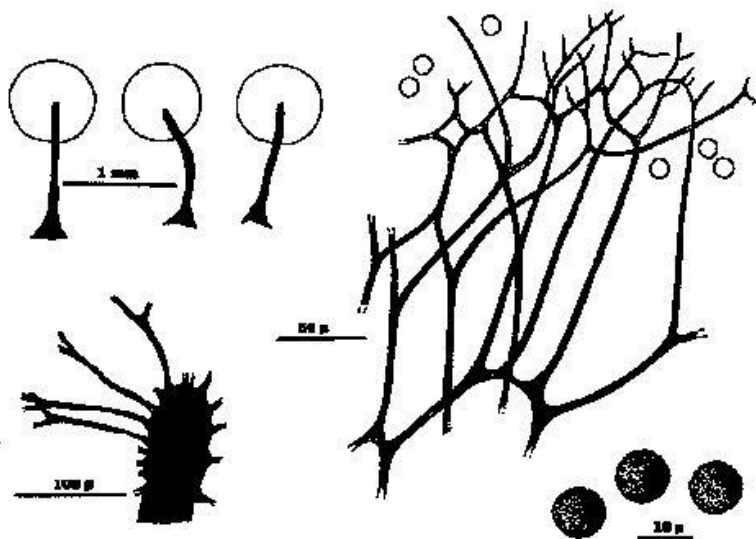
Erika Záhorovská a Eva Lisická

Lesklokožka *Lamproderma arcyrioides* (Sommerf.) Rostaf. var. *arcyrioides* (syn. *Stemonitis arcyrioides* Sommerf.) je slizovka bežne rozšírená na celom svete, ale podľa intenzity výskytu sa považuje za zriedkavý druh. Vyznačuje sa týmito znakmi: sporokarpy stopkaté, výtrusnice guľovité, modré až sivomodré s kovovým leskom, celková výška sporokarpu do 1,4 mm; perídiá spočiatku pretrvávajúca, neskôr praská a odlupuje sa v nepravidelných útržkoch; stopka tmavo hnedočierna až čierna, na vrchole mierne zúžená, 0,5 - 0,9 mm vysoká; kolumela siaha asi do polovice výtrusnice, je cylindrická až kužeľovitá; kapilícium vyrastá lúčovite z hornej časti kolumely, je tuhé, slabo rozkonárené, na vonkajšom obvode vytvára voľnú sieťku, hnedé, s bezfarebnými koncovými časťami; výtrusy v mase čiernohnedé s fialovým odtieňom, vo svetelnom mikroskope svetlo fialovohnedé, guľovité, husto jemne bradavičnaté, (9-)10(-11) µm v priemere.

Podľa najnovších poznatkov (Nowotny 2000) je lesklokožka *L. arcyrioides* slizovka nižších polôh s neskorým jesenným aspektom fruktifikácie. Jej sporokarpy sa obyčajne objavujú až po roztopení prvej krátkodobej snehovej pokrývky v novembri a decembri. Preto sa často nesprávne determinuje ako „nivikolný“, prípadne „alpínsky“ druh (cf. Kowalski 1970). Pravdepodobne však ide o zámenu s podobným, skutočne nivikolným druhom *L. splendens*, ktorý sa okrem ekologických nárokov odlišuje aj väčšími výtrusmi a iným typom kapilícia (Nowotny 2000).

Podľa už spomínaného autora (Nowotny 2000) slizovka *L. arcyrioides* vytvára plodnice na mŕtvom dreve a opadaných listoch. Naša položka *L. arcyrioides* vytvárala sporokarpy na stielkach nitrofilných lišajníkov *Physcia adscendens* a *Xanthoria parietina*, na borke kmeňa živého topoľa čierneho (*Populus nigra*). Časť stielok lišajníkov bola odumretá, časť bola živá.

Lokalita: Západné Slovensko: Borská nížina, v topoľovej aleji pri ceste medzi Malackami a Studienkou (map. štvorec 7568), na stielkach lichenizovaných askomycétov *Physcia adscendens* a *Xanthoria parietina*, na borke živého topoľa čierneho (*Populus nigra*), ca 150 m n. m., 15.11.1987 leg. Eva Lisická, det. Erika Záhorovská (BRA).

Slizovka *Lamproderma arcyrioides*: habitus, kapilícium, kolumela, výtrusy (upravené podľa Nowotneho 2000).

Pod'akovanie

Ďakujeme Dr. W. Nowotnemu (Riedau, Rakúsko) za informácie o ekológii tejto slizovky. Príspevok sa vypracoval za čiastočnej podpory grantovej agentúry VEGA, projekt č. 2/1071/21.

Literatúra

Kowalski D. T. (1970): The species of *Lamproderma*. – Mycologia 62: 621-672.

Nowotny W. (2000): Die Myxomyceten. Band 3. – Karlheinz Baumann Verlag Goma-ringeb, 389 p.

Erika Záhorská and Eva Lisická: *Lamproderma arcyrioides* (Myxomycota, Stemonitidaceae) developing sporocarps on lichens

The slime mould *Lamproderma arcyrioides* var. *arcyrioides* (Sommerf.) Rostaf. was found in western Slovakia (Borská nížina lowland, ca. 150 m alt.) developing sporocarps on thalli of nitrophilous lichens *Physcia adscendens* and *Xanthoria parietina*, growing on bark of a living poplar (*Populus nigra*). Thalli of the lichens were partly destroyed.

OSOBNÍ

ING. CYPRIÁN PAULECH, CSc. UŽ NIE JE MEDZI NAMI

Anton Janitor

Ťažko je písať nekrológ o človeku, ktorý nám bol dobrým priateľom, kolegom, spolupracovníkom, uvedomujúc si, že odišiel navždy tam, odkiaľ nieto návratu. Ťažko sa vyrovnávame s tým, že sme mu pred dvoma rokmi blahoželali k jeho 70. narodeninám a dnes, po dvoch rokoch sme museli prijať smutnú realitu, že smrť bola silnejšia a kruto pretrhla niť jeho života.

Ing. Cyprián Paulech, CSc. sa narodil 27. novembra 1929 v Modrovej pri Piešťanoch. Tam, v rodnej dedinke sme sa v to mrazivé popoludnie – 3. januára 2002 s ním naposledy rozlúčili.

Roľnícke pomery doma a okolie rodného chotára mu predurčili jeho životnú dráhu. Miloval prírodu a tak veľmi jej rozumel. Študoval ju a spoznával jej múdrosť, krásu a ako vedecký pracovník odhaľoval jej zákonitosti, problémy i mnohé neznáme veci, ktoré dokázal dať na papier ako vedecké práce, ktoré rozširovali naše poznanie o živej prírode, v lone ktorej sa narodil a do jej lona sa opäť vrátil.

Po stredoškolských rokoch pokračoval v štúdiu na Vysokej škole zemедelskej v Prahe – smer ochrana rastlín, ktorú ukončil v roku 1954. Okrem života veľkomesta spoznával tajomstvá fytopatologickej vedy pod vedením takých osobností, akými boli prof. J. Smolák, dr. Z. Zakopal, doc. J.B. Novák a ďalší.

Ako mladý absolvent nastúpil do funkcie fytopatológa na šľachtiteľskej stanici vo Vígľaši neďaleko Zvolena. Už tam publikoval prvé práce o dovtedy neznámej chorobe mazľavke trpasličej (*Tilletia controversa*). Odtiaľ v roku 1963 nastúpil do služieb SAV, v ktorej zotrval až do odchodu na dôchodok.

Po obhájení KDP v roku 1966 svoju výskumnú činnosť orientoval na štúdium interakcie medzi múčnatkou trávovou (*Erysiphe graminis* DC.) a jačmeňom ako hostiteľskou rastlinou. Za súbor vedeckých prác bola jemu i spolupracovníkom udelená Cena SAV. Je autorom vyše 250 vedeckých prác, spoluautorom 6 knižných publikácií, editorom, prípadne vedeckým redaktorom viacerých zborníkov a ďalších.

Ak by som mal zhodnotiť výsledky jeho vedeckej kariéry, môžem konštatovať, že sa významnou mierou zaslúžil najmä o výskum mikromycét Slovenska. Výsledky dlhoročného štúdia vyústili v knižnej publikácii Flóra Slovenska X – 1 Huby múčnatkotvaré (*Erysiphales*), ktorá vyšla v roku 1995 vo vydavateľstve VEDA. Opísal v nej 108 druhov fytopatogénnych mikromycét radu *Erysiphales* rozšírených na 714

druhoch hostiteľských rastlín, patriacich do 68 rastlinných čeľadí. Viaceré z nich neboli z územia Slovenska známe.

Nebohý ing. Cyprián Paulech, CSc. skoro 30 rokov viedol oddelenie patologickej fyziológie rastlín na Botanickom ústave SAV v Bratislave. Pod jeho vedením kolektív oddelenia získal celý rad významných vedeckých výsledkov, ktoré mali veľmi dobrý ohlas tak doma i vo svete.

Vykonával celý rad významných funkcií v rámci SAV ako i ČSAV. Boli to funkcie vo vedeckých radách, kolégiách, komisiách pre obhajoby DrSc. a CSc. prác, bol školiteľom diplomantov a aspirantov, organizátorom viacerých vedeckých podujatí, pedagógom na Prírodovedeckej fakulte UK v Bratislave, SPU v Nitre a ďalšie. Za vedeckú aktivitu dostal viacero vyznamenaní a ocenení. Na podnet prof. V. Rypáčka zaslúžil sa o zriadenie bratislavskej pobočky Československej vedeckej spoločnosti pre mykológiu pri ČSAV a dobrú spoluprácu s kolegami v Čechách. Z nich môžeme spomenúť najmä prof. Z. Urbana, ktorý bol častým hosťom, oponentom, dobrým radcom i priateľom. Na spoluprácu s ním si rád spomína i autor týchto riadkov. V spolupráci s najbližšími priateľmi snažil sa vytvárať také podmienky, aby sa mykologický život na Slovensku mohol úspešne rozvíjať. Výsledkom spoločného snaženia je novoetablovaná Slovenská mykologická spoločnosť pri SAV, ktorá od roku 2000 úspešne nadviazala na predchádzajúcu Spoločnosť slovenských mykológov.

Milý Cypro (ako sme mu familiárne hovorili), ďakujem Ti za Tvoju prácu, ktorú si v prospech slovenskej vedy vykonal. S úctou spomíname na Teba - Tvoji najbližší spolupracovníci a priatelia.

Odišiel si navždy, ale Tvoje dielo ostane naďalej živé, tak ako spomienky na Teba.

Anton J a n i t o r: Ing. Cyprian Paulech, CSc. in memoriam

† † †

ODEŠEL DOC. ING. ANTONÍN PŘÍHODA

František K o t l a b a a Zdeněk P o u z a r

Významný český lesnícký fytopatolog, mykolog, popularizátor botaniky a mykologie, ochránce prírody a vysokoškolský pedagóg doc. ing. Antonín Příhoda zemrel po ťžkej nemoci v Praze 7.12.2001 ve věku 82 let (narodil se v Praze 2.11.1919).

Docent Příhoda pracoval v mnoha oborech biologie: věnoval se nejen lesníckej fytopatologii, ochrane lesa a mykologii, ale i popularizaci léčivých rostlin,

ochraně přírody (byl zprvu okresním, potom dlouhá léta krajským konzervátorem) a měl velké vědomosti i z bakteriologie a entomologie. Jako vysokoškolský učitel vychoval dlouhou řadu žáků hlavně na Vysoké škole zemědělského a lesního inženýrství, pak na Vysoké škole zemědělské v Praze a ve Vědeckém lesnickém ústavu v Kostelci nad Černými lesy. V důchodu působil v letech 1980-1985 na Slovensku v Lesnickém výzkumném ústavu, výzkumné stanici v Banské Štiavnici, v letech 1986-1987 ve Státním ústavu památkové péče a ochrany přírody v Praze (kromě období od 1.11.1986 do 31.5.1987, kdy pracoval ve Výzkumném ústavu lesního hospodářství a myslivosti v Jílovišti-Strnadlech) a pak v letech 1988-1990 ve Výzkumném a šlechtitelském ústavu okrasného zahradnictví v Průhoncích.

Jako pilný a pracovitý člověk byl i publikačně neobyčejně plodný, zejména pokud jde o informativní a popularizační články v nejrůznějších časopisech (Lesnictví, Lesnická práce, Les, Česká mykologie, Mykologické listy, Památky a příroda, Bohemia centralis, Severočeskou přírodou, Sborník vlastivědných prací z Podblanicka, Zpravodaj ochránců přírody okresu Praha-západ aj.); kromě toho napsal i několik knih z oboru lesnické fytopatologie, jedlých a jedovatých hub, léčivých rostlin apod. Většinu svých prací doprovázel jednoduchými, avšak výstižnými vlastnoručními kresbami. Rozsah článků v tomto časopise nám nedovoluje dokončit úplnou bibliografii doc. Příhody (za minulých 21 let uveřejnil veliké množství článků); proto na závěr tohoto článku uvádíme pouze stručný výběr jednak samostatných publikací, jednak článků z České mykologie, Mykologických listů a Zpravodaje ochránců přírody okresu Praha-západ. Z knih zmiňme zejména Kapesní atlas hub 1 a 2 se zdařilými ilustracemi od členů rodiny Urbanových.

Docent Příhoda se snažil vést mladé lidi k odborné práci a poskytoval jim k tomu také možnosti. Na to má druhý z autorů vděčnou vzpomínku - ještě jako gymnazista a mladému adeptu mykologie mu umožnil pracovat s mikroskopem ve své laboratoři na tehdejší Vysoké škole zemědělského a lesního inženýrství v Praze-Dejvicích, která patřila pod České vysoké učení technické. Zesnulý byl žákem profesora Jaroslava Pekla (1881-1955), u něhož byl později asistentem; na spolupráci s ním rád vzpomínal a vypravoval o něm řadu zajímavostí. Méně už je známo, že kromě odborné činnosti byl i velmi aktivní v turistice; jako člen Klubu českých turistů (značkářský odbor) spolu se svou ženou provedli u nás v druhé polovině 50. let stovky kilometrů nového značení turistických cest, což bylo velmi záslužné. Docent Příhoda rád cestoval a v zahraničí sbíral jak zkušenosti, tak i přírodovědecký materiál, který ukládal do herbářů. Navštívil téměř všechny státy v Evropě, některé země v západní a střední Asii (Gruzínsko, Turecko, Uzbekistán aj.) i v severní Africe (Maroko).

Z Příhodových prací o choroších z posledních let připomeňme zvláště jeho nález outkovky žlutavé (*Diplomitoporus flavescens*) v severních Čechách, odkud nebyla dosud známa, shrnutí lesnického významu některých chorošů, jako outkovky

různotvaré (*Antrodia heteromorpha*), hnědých outkovek *Funalia gallica* a *F. trogii* aj.

Docenta Příhodu lze právem považovat za zakladatele naší moderní lesnické fytopatologie v nejširším slova smyslu: upozornil na celou řadu fytopatologicky významných organismů chorobami semen lesních dřevin počínaje a dřevními houbami a tracheomykózami konče. Jeho základní prací z tohoto oboru je kniha Lesnická fytopatologie (1959), jíž předcházelo několik jiných publikací, zejména knížka Houby a bakterie poškozující dřevo (1953).

Během svého života vypracoval doc. Příhoda dlouhou řadu nejrůznějších oponentních posudků, výzkumných zpráv a dobrozdání, v nichž uplatnil své bohaté zkušenosti a znalosti, hlavně z fytopatologie a mykologie.

Docent Příhoda byl terénní výzkumník v pravém slova smyslu - většinu problémů řešil přímo v terénu, kde strávil velkou část svého profesionálního života. V paměti svých žáků, známých a spolupracovníků zůstává jako entusiastický, vtipný, vlídně ironický až sarkastický, hovorný a životní energií překypující člověk, který byl vždy ochotný druhým poradit a pomoci; takovým zůstane i ve vzpomínkách nás všech.

Podrobnější životopisné údaje o docentovi A. Příhodovi lze nalézt u příležitosti jeho životních jubileí v České mykologii 24: 12-20 (1970), 34: 224-227 (1980) a 38: 249 (1984), Lesnické práci 59: 46-47 (1980) a v Preslii 61: 379 (1989). K osmdesátým narozeninám nevyšel - pokud víme - nikde žádný článek, neboť si to jubilat tehdy nepřál.

Vybrané publikace doc. ing. A. Příhody z let 1980-2001

Houby rostoucí na tabákové drti. – Čes. Mykol. 36: 40-44, 1982.

Za malířem Otakarem Zejbrlíkem. – Mykol. Listy no. 18: 19, 1985.

Kapesní atlas hub 1. – 255 str., 15 fig., 143 barev. vyobrazení L. Urbana a L. Urbana ml., SPN Praha 1986.

Kapesní atlas hub 2. – 240 str., 175 barev. vyobrazení L. Urbana, V. Ničové-Urbanové a L. Urbana ml., SPN Praha 1987.

Výzkum a ochrana hub v přírodních rezervacích. – Mykol. Listy no. 38: 24, 1990.

Biologická indikace imisního poškození stromů. – Středisko státní památkové péče a ochrany přírody Středočeského kraje, 28 str., Praha 1990.

Grafióza dubu. – 56 str., Český ústav ochrany přírody, Praha 1994.

Grafióza dubů v okrese Praha-západ. – Zprav. Ochr. Přír. Okr. Praha-západ 14-15: 7-8, 1994.

Spála jabloňovitých v okrese Praha-západ. – Zprav. Ochr. Přír. Okr. Praha-západ 16: 9-10, 1995.

Grafióza jilmů v okrese Praha-západ. – Zprav. Ochr. Přír. Okr. Praha-západ 17: 16-19, 1996.

Zhoubná choroba jírovce maďalu. – Zprav. Ochr. Přír. Okr. Praha-západ 18: 7-11, 1997.

Jedovaté bedly v okolí Tuchoměřic u Prahy. – Zprav. Ochr. Přír. Okr. Praha-západ 20-21: 13-16, 2000.

Připojujeme ještě článek zaměřený botanicky, neboť jej napsal půl roku před svou smrtí - snad jako poslední vůbec: Pozůstatky starých vinic v Tuchoměřicích. – Zprav. Ochr. Přír. Okr. Praha-západ 22: 4-5, 2001.

Úplný seznam publikací doc. A. Příhody do roku 1979 byl postupně uveřejněn v České mykologii r. 1970 a 1980 (viz výše). Kompletní seznam jeho prací lze nalézt v průběžně vycházející publikaci Z. Neuhäuslové /red./ Bibliographia botanica čehica (vychází ovšem s několikaletým zpožděním), kterou vydává Botanický ústav AV ČR v Průhonicích.

František K o t l a b a, Zdeněk P o u z a r: Doc. Ing. Antonín Příhoda passed away

RECENZE

KNIHA, KTEROU KAŽDÝ TERÉNNÍ MYKOLOG MUSÍ MÍT! V roce 2001 vydala Agentura ochrany přírody a krajiny knihu „Katalog biotopů České republiky“ (Chytrý et al., eds., 2001). Kniha je koncipována hlavně jako příručka pro ty, kdo mapují krajinu České republiky v rámci programu Natura 2000 a Smaragd (jde o programy Evropské unie). Její dosah je však mnohem větší, protože i nebotanikům umožňuje velmi přesně rozeznávat a pojmenovávat biotopy naší krajiny, vymezené hlavně na základě vegetace. U každého biotopu je uvedeno české a anglické jméno, jméno v rámci 3 systémů klasifikace vegetace (fytocenologie, lesnická typologie, geobioecologie), charakteristická druhová kombinace dřevin nebo bylin, vazba na nadmořskou výšku, klima a typ půdy (odstavec Ekologie), rozšíření v ČR, doprovázené barevnou síťovou mapou, poznámky k rozeznávání, stupeň ohrožení, management, literatura a také barevná fotografie. Kniha tohoto typu u nás dosud nikdy nevyšla a pro mykology (nebo biology obecně) pracující v terénu je nepostradatelná z několika důvodů: 1. Umožňuje biotopy v terénu poznat i tomu, kdo není přímo školený botanik (znalost základních dřevin a bylin je však nezbytná). 2. Představuje standard pro používání českých i anglických názvů biotopů, protože vznikla jako syntéza názorů našich předních botaniků i velké části botanické obce. To má dalekosáhlý význam např. pro psaní herbářových etiket, popis biotopů v odborných i populárních publikacích apod. – konečně máme k dispozici standard, o který se můžeme opřít. Osobně bych doporučoval přijmout terminologii použitou v „Katalogu“ jako závaznou pro mykofloristické prů-

zkumy (zejména v chráněných územích), inventarizační průzkumy, mapování výskytu hub a sběr hub pro veřejné i soukromé herbáře. Pokud totiž při charakteristice jednotlivých nálezů hub použijeme termín uvedený v „Katalogu“, každému bude ihned jasné, o jaký biotop se jedná. Je ovšem třeba podotknout, že „Katalog“ se týká hlavně přirozených biotopů a biotopy jako pole, skládky, parky, vesnice, města nebo kulturní lesy tam jsou obsaženy je velmi hrubě a bez podrobné charakteristiky.

Kniha má krásnou grafickou úpravu s velkým množstvím barevných fotografií, mapek a tabulek. Je vytištěna na kvalitním křídovém papíře. V textu se objevuje řada speciálních, v botanice a ekologii však běžně užívaných termínů. Pokud by čtenářům nebyly známe, pak doporučuji zakoupení ještě jedné užitečné příručky – „Ekologického slovníku“ (Jakrlová et Pelikán 1999), který je běžně dostupný a vysvětluje tyto termíny. „Katalog biotopů České republiky“ lze koupit přímo ve studijním a informačním středisku Agentury ochrany přírody a krajiny ČR, Kališnická 4-6, Praha 3, 130 23 (tel. 02/83069276) nebo si jej z této adresy nechat zaslat poštou. Cena knihy je 200 Kč.

L i t e r a t u r a

Chytrý M., Kučera T. et Kočí M. (eds.) (2001): Katalog biotopů České republiky. – Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Praha, 307 p.

Jakrlová J. et Pelikán J. (1999): Ekologický slovník terminologický a výkladový. – Fortuna, Praha, 144 p.

Jan H o l e c

NOVINKY Z KNIHOVNY ČVSM

Jan Holec (2001): The genus *Pholiota* in central and western Europe. – Libri Botanici, vol. 20, IHW-Verlag, Eching bei München, 220 p. ISBN 3-930167-49-2

V knize jsou publikovány souhrnné výsledky několikaletého studia rodu šupinovka ve střední a západní Evropě. Autor použil při studiu klasický morfologicko-anatomický přístup podpořený ekologickými znalostmi. V úvodních kapitolách rozvádí použitou metodiku, přehled o dosavadním studiu rodu a charakteristiku základních znaků používaných při vymezení druhů rodu *Pholiota*. Těžištěm práce je taxonomická část zahrnující 5 podrodů s 33 druhy, varietami a formami. Jednotlivé taxony jsou podrobně morfologicky i ekologicky popsány, doplněny údaji o synonymech, typové položce, existujících ilustracích a studovaných položkách. Pro určování slouží klíče jak na úrovni podrodů, tak i druhů. Významná je i kapitola o vlastních výsledcích studia typů

se seznamem vyloučených a pochybných taxonů. Práce obsahuje jednu nově popsanou sekci a pět nových kombinací. Kniha je doplněna pečlivě zpracovanou obrazovou dokumentací zahrnující 49 zdařilých barevných fotografií, které zachycují celkový vzhled plodnic, a 30 perokreseb se sporami, bazidiemi, cheilocystidami či jinými důležitými znaky, a dále jmenným rejstříkem. Kniha je brožovaná a opatřená oranžovočervenými deskami. Knihovně ČVSM ji věnoval autor, a tímto mu za ni velice děkujeme.

í í í

Schroers H.-J. (2001): A monograph of *Bionectria* (Ascomycota, Hypocreales, Bionectriaceae) and its *Clonostachys* anamorphs. - Stud. Mycol. 46: 1-214.

Tato práce je v posledních letech již třetím svazkem v rámci periodika *Studies in Mycology* (ed. Centraalbureau voor Schimmelcultures, Utrecht, Nizozemí) věnovaným řádu *Hypocreales*. Tentokrát jde o monografii rodu *Bionectria* a anamorfu rodu *Clonostachys*, což jsou mikroskopické houby známé jako mykoparaziti, ale mohou se vyskytovat i na jiných substrátech. Hlavní část je věnována 44 druhům rodu *Bionectria*, rozděleným do 6 nově rozlišených podrodů (*Bionectria*, *Zebrinella*, *Astromata*, *Myronectria*, *Epiphloea* a *Uniparietina*). Ve studii je uvedeno mnoho nových kombinací a nových popisů druhů. Např. některé druhy známého rodu *Gliocladium* jsou nyní nově převedeny do rodu *Clonostachys*. Práce je doplněna dichotomickými klíči k příbuzným teleomorfním i anamorfním rodům, dále vlastním klíčem k druhům rodu *Bionectria*, založeným na znacích askomatu, a klíčem založeným na znacích anamorfu v kultuře. Součástí druhových popisů jsou velmi zdařilé pérovky a černobílé mikrofotografie. V monografii jsou dále uvedena molekulární data získaná analýzou LSU rDNA, ITS rRNA a tub2. Práce je doplněna rejstříkem rodových a druhových jmen.

í í í

Núñez M. et Ryvarden L. (2001): East Asian Polypores. Vol. 2. Polyporaceae s. lato. – Synopsis Fungorum 14: 170-522. Fungiflora, Oslo.

Tato brožura formátu A6 je další prací autorů zaměřenou na chorošovitě houby. Navazuje na první díl věnovaný čeledím *Ganodermataceae* a *Hymenochaetaceae*. Knihu uvádí několik klíčů k rodům čeledi *Polyporaceae*. Na tuto část navazují abecedně uspořádané rody s druhovými klíči a popisy jednotlivých druhů. Celkem je zde uvedeno přes 90 rodů (mnohé z nich popsané též našimi autory F. Kotlabou a Z. Pouzarem) a více než 350 druhů. Některé popisy jsou doplněny pérovkami s mikroskopickými znaky.

í í í

Kotiranta H. et Saarenoksa R. (2001): Sienikirja. – 300 p., Tammi, Helsinki.

Název knihy by v českém překladu zněl “Kniha o houbách”. Jde o barevný obrazový atlas hub od finských autorů, který zahrnuje přes 180 druhů hub (většinou kloboukaté houby, ale zobrazeno je i 11 vřeckovýtrusných hub a 1 zygomycet – *Spinellus*). Textová část každého druhu je doplněna barevnou fotografií, vše na křídovém papíře. Zhruba na 20 stranách jsou uvedeny i recepty na jídla z hub. Atlas má atraktivní barevnou obálku a je v pevné vazbě formátu A6. Knihovna získala příručku od prvního uvedeného autora.

Alena K u b á t o v á

RŮZNÉ

VÝSLEDKY SOUTĚŽE „HERBÁŘOVÉ POLOŽKY ROKU 2001“

Třetího ročníku naší soutěže se opět zúčastnili pouze dva mykologové, navíc stejní jako v roce 1999 i 2000.

1. cena – nebyla udělena.

2. cena - Oldřich Jindřich, Osek, za velmi cenný soubor zajímavých a vzácných makromycetů (zejména z rodů *Hygrocybe* a *Ramaria*) z Čech a Slovenska. Položky jsou doplněny stručnými popisy a barevnými diapozitivy.

3. cena - Daniel Dvořák, Brno, za cenný soubor vzácných makromycetů všech skupin z Moravy a Čech, doprovobený podrobnými popisy makroznaků v češtině a angličtině.

Chválu na jejich položky nemusím opakovat (viz Mykol. Listy 76: 25-26). Jde opět o prvotřídní položky se vším, co k tomu patří (viz Mykol. Listy 68: 28, 72: 27, 76: 25). První cena překvapivě nebyla udělena proto, že se soutěžícím nepodařilo dodat pěkně usušenou položku druhu *Leccinum aurantiacum*, jejíž zaslání bylo v podmínkách soutěže (nahradili ji jinými druhy). Je velká škoda, že soutěž nevyvolala větší odezvu v řadách našich členů, o kterých dobře víme, že jim během mykologické sezóny projdou rukama desítky i stovky zajímavých nálezů hub, které by bylo třeba dokladovat jako herbářové položky.

Oběma účastníkům soutěže patří velký dík a samozřejmě také hodnotné ceny v podobě zahraniční a domácí mykologické literatury. Nový ročník soutěže je vyhlášen níže.

Jan H o l e c

SOUTĚŽ „HERBÁŘOVÉ POLOŽKY ROKU 2002“

Mykologické oddělení Národního muzea opět vyhlašuje soutěž „**Herbářové položky roku 2002**“. Jde už o 4. ročník soutěže. **Podmínky jsou stejné jako v roce 1999** (viz Mykol. Listy 68: 28, 1999) **s tím rozdílem, že soutěžní soubor pro rok 2002 musí obsahovat položku druhu *Russula mustelina***, která důkladně prověří sušičské schopnosti soutěžícího a jeho loajalitu ke sběru hub nejen na smaženici. Nej-důležitější pravidla soutěže:

1) Každý účastník zašle soubor 10 herbářových položek v jednom balíčku (balíček = soutěžní zásilka). 2) Účastníkem může být jak „fyzická mykologická osoba“, tak „právnícká osoba“ (mykologický kroužek, klub, skupinka spolupracovníků atd.). Přijímáme zásilky ze všech zemí, kde porozumí těmto pravidlům. 3) Houby musí být sbírány v roce 2002. 4) Etiketa bude obsahovat všechny potřebné údaje. 5) Účastník souhlasí s tím, že po vyhodnocení soutěže budou zasláné položky zařazeny do herbáře mykologického oddělení Národního muzea (Heslo: „Všude dobře, v muzeu nejlíp“).

Uzávěrka soutěže je 30. 11. 2002. Během prosince 2002 a ledna 2003 bude každý soubor položek ohodnocen odbornou porotou a výsledky budou vyhlášeny v jarním čísle Mykologických listů v roce 2003. Na účastníky soutěže čekají hodnotné ceny!

Kritéria hodnocení zasláných položek jsou podrobně shrnuta v Mykologických listech č. 68 na str. 28. Je také dobré si pozorně přečíst hodnotící komentáře k vítězným položkám z minulých let (viz Mykol. Listy 72: 27, 76: 25). **Soutěžní soubory nebo případné dotazy směřujte na adresu:** Národní muzeum, mykologické oddělení, Václavské nám. 68, 115 79 Praha 1, popř. e-mail: jan.holec@nm.cz

Jan Holec

ZPRÁVY O AKCÍCH

SETKÁNÍ MLADÝCH MYKOLOGŮ V CHŘIBSKÉ. Ve dnech 18.–21. října 2001 se uskutečnilo setkání mladých mykologů v NP České Švýcarsko na terénní stanici Chřibská. Tato akce navázala na loňské velmi úspěšné setkání ve Velemíně. Oproti minulému roku přijelo i více účastníků (17). Organizačně se na celé akci podíleli zejména Jan Holec (NM Praha), David Novotný (Jablonec nad Nisou) a Michal Tomšovský (PřF UK Praha, MBU AV). Dalšími účastníky byli: Markéta Suková (NM Praha), Ondra Koukol, Jana Remešová, Taťána Sumíková, Pavlína Lysková, Ludmila Slezáková, Radim Dobiáš a Jan Šťastný (PřF UK Praha), Dan Dvořák a Petr Hrouda (katedra botaniky PřF MU Brno), Martina Vašutová (katedra didaktiky PřF UP Olo-

mouc), Václav Pouska (katedra botaniky BF JU České Budějovice), Dita Stříteská (Univerzita Pardubice) a Luboš Zelený (Pedagogická fakulta ZČU Plzeň).

Na programu byly dvě celodenní exkurze, přičemž někteří z nás se vydali do terénu již první den po příjezdu (lokality Spravedlnost). Námi nalezené druhy tak mohly být večer determinovány a posloužily rovněž k demonstraci různých postupů přípravy mikroskopických preparátů. Hlavní náplní setkání byly dvě celodenní exkurze s následnou determinací na základě makro- i mikroznaků. První exkurze vedla z Chřibské na Suchý vrch (přes Boehmův vrch), druhá kouzelnými údolími inverzního charakteru s dominantním smrkem severozápadně od Chřibské. Přestože se setkání uskutečnilo na konci období růstu největšího počtu hub, námi nalezený počet druhů byl velký. Kromě velké obětavosti při hledání hub (a to nejen jedlých), se na diverzitě a počtu podepsaly zejména výjimečné přírodní podmínky – uvědomíme-li si, že jsme se pohybovali v oblasti styku čedičových hornin (České Středohoří) s pískovci (Českosaské Švýcarsko). Většinu nalezených hub se nám podařilo determinovat přímo v terénu, ostatní byly určovány později na základě specifických mikroznaků. Díky zkušenostem organizátorů a dalších účastníků, bohaté literatuře, dobrým mikroskopům a různým chemikáliím se nám podařilo determinovat většinu nalezených druhů. Vedle bazidiomycetů v podání Jana Holce a dalších nezůstaly v pozadí ani askomycety (Ondra Koukol) či rozmanité druhy mikromycetů v podání Davida Novotného nebo Markéty Sukové. Ve večerních hodinách probíhaly živé diskuse o současném stavu mykologie v České republice (její postavení ve světě, problematika determinace, odborné literatury aj.), úrovni výuky mykologie na jednotlivých vysokých školách či promítání diapositivů. Zbyl čas i na kolektivní hry nebo volné družení se psem správce stanice Čendou.

Myslím si, že setkání v Chřibské velmi úspěšně navázalo na loňské mykologické dny ve Velemíně a lze si jen přát, aby se stalo tradicí i do let příštích. Nejvíce vědomostí totiž člověk pochytl právě v terénu, může-li sledovat zkušenější mykology přímo v akci. Na závěr bych chtěl za všechny zúčastněné poděkovat správě NP České Švýcarsko, bez jejíž pomoci by se setkání nemohlo uskutečnit.

Luboš Z e l e n ý

↑ ↑ ↑

ČESKÁ BOTANICKÁ SPOLEČNOST (ČBS) pořádá u příležitosti svého 90letého výročí sjezd, který se koná ve dnech 19.-23. srpna 2002 v Lednici. Naši společnosti byla nabídnuta možnost zorganizovat na tomto sjezdu (věnováném flóře, atlasům rozšíření a vegetaci střední Evropy) vlastní mykologickou sekci. Výbor ČVSM tuto nabídku přijal. Odbornou organizací sekce byl pověřen V. Antonín.

Mykologická sekce, která proběhne 20. srpna odpoledne, je otevřena pro 15 minutové referáty z terénních oborů mykologie, věnované jak makroskopickým, tak i mikroskopickým houbám.

Bližší informace můžete nalézt v následující přihlášce. Členové ČVSM, kteří mají k dispozici e-mailovou adresu, ji dostali již v průběhu února. Termín pro předběžné přihlášky sice již vypršel, ale se sekretariátem České botanické společnosti je dohoda o možném akceptování i pozdějších přihlášek.

Vladimír Antonín

Flóry, atlasy rozšíření a vegetační přehledy ve střední Evropě Předběžný program sjezdu České botanické společnosti 2002

Pondělí 19. srpna – příjezdový den, registrace

1. den (úterý 20. srpna)

Zahájení

Plenární jednání (9:00-12:30, cizojazyčně)

Blok I (garant L. Hrouda): Historický pohled na určovací příručky aj. ve střední Evropě, problematika klíčů a květen v jednotlivých zemích

Paralelní jednání sekcí (po 14.00, v češtině):

- a) **Mykologická sekce (garant V. Antonín)**
- b) Algologická sekce (garant J. Komárek)
- c) Bryologicko-lichenologická sekce (garant J. Váňa)
- d) Fanerogamologická sekce (garant K. Kubát)
- e) Vegetační sekce (garant M. Chytrý)

2. den (středa 21. srpna)

Plenární jednání (8:00-12:30, cizojazyčně)

Blok II: Atlasy rozšíření (garant K. Marhold)

Blok III: Vegetační přehledy (garant M. Chytrý)

Na závěr dopoledního jednání v angličtině úvod k odpolední exkurzi do lednicko-valtického areálu.

Jednání sekcí (po 14.00, ca 3 hodiny, v češtině)

- a) Informační systémy (Europlasméd, Biocase, ENBI), místní informační systémy (garant K. Marhold)
- b) Sekce dendrologická + pro pěstované rostliny (garant V. Řehořek)

Paralelně exkurze do lednicko-valtického areálu - pro cizince

3. a 4. den (čtvrtek a pátek 22.-23. srpna)

Celodenní exkurze, jejichž trasy budou vedeny v území jižní Moravy a jihozápadního Slovenska, zajištěna vlastní autobusová doprava (garant J. Danihelka).

Následující návratku zašlete, prosím, poštou na adresu sekretariátu ČBS, Benátská 2, 128 01 Praha 2, nebo e-mailem na adresu: botspol@natur.cuni.cz. Závazná přihláška spolu s objednávkou ubytování a stravování bude součástí březnových informací.

Přihlašuji se k účasti na sjezdu ČBS

Jméno, příjmení

Adresa.....
.....
.....
.....

Přihlašuji referát/poster (nehodící se škrtněte):

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Předpokládaná délka referátu:min.

Datum a podpis

POZVÁNKA

*Komise experimentální mykologie Československé společnosti mikrobiologické
a České vědecké společnosti pro mykologii
ve spolupráci s Ústavem biologie Lékařské fakulty Univerzity Palackého v Olomouci*

zve vás a vaše spolupracovníky k účasti na semináři

Houby jako modelové organismy ve výzkumu a biotechnologii – II

5.-6. září 2002, Teoretické ústavy Lékařské fakulty, Palackého univerzita, Olomouc.

Seminář je plánován jako dvoudenní a bude se skládat z vyžádaných přednášek obecného zaměření, krátkých ústních sdělení (10 min) a posterů. Přijata budou sdělení ze všech oblastí experimentálního výzkumu v mykologii, např. z biotechnologie, fyziologie a biochemie, lékařské mykologie, fytopatologie a genetiky jak vláknitých hub, tak i kvasinek.

Vložené 100 Kč bude vybíráno při registraci.

Abstrakta všech příspěvků vyjdou v angličtině v časopisu *Czech Mycology*.

Přihlášeni účastníci budou informováni o programu atd. elektronickou nebo normální poštou; veškeré informace budou také průběžně zveřejňovány na webové stránce www.expmkol.upol.cz.

Přihláška na seminář

Houby jako modelové organismy ve výzkumu a biotechnologii – II.
5.-6.9.2002, Olomouc

Jméno, příjmení, tituly:

Pracoviště a adresa:

Rychlé spojení (telefon, fax, e-mail):

Chci se zúčastnit semináře a přihlašuji: ústní sdělení poster (označte X)
s názvem

Přihlášku pošlete do 31. května 2002 na adresu: Doc. dr. J. Kunert, Ústav biologie
Lékařské fakulty UP, Hněvotínská 3, 775 15 Olomouc, nebo jako dopis obsahující výše
uvedené údaje na elektronickou adresu: kunert@tunw.upol.cz.

.....
Datum

.....
Podpis

10. STRETNUTIE SLOVENSKÝCH A ČESKÝCH MYKOLÓGOV. Jubilejnú 10. stretnutie slovenských a českých mykológov sa uskutoční 21.-23. júna 2002 v Drietome-Liešnej, v rekreačnom zariadení Jánošík.

Poplatok 650,00 Sk zahrnuje registráciu, ubytovanie v 2-4 posteľových izbách, raňajky a večeru. Služby začínajú v piatok 21. júna večerou a končia v nedeľu 23. júna raňajkami. K dispozícii bude aj miestnosť na spoločenské posedenie a premietanie diapozitívov.

V záväznej prihláške, ktorú treba poslať do konca apríla na e-mailovú adresu botumyko@savba.sk alebo na adresu Slovenská mykologická spoločnosť pri SAV, Botanický ústav SAV, Dúbravská 14, SK-842 23 Bratislava, uveďte svoje meno, poštovú adresu a e-mailové, príp. aj telefonické spojenie.

Pavel L i z o ň

í í í

4. MEZINÁRODNÍ KONGRES O SYSTEMATICE A EKOLOGII HLENEK (ICSEM 4). Belgická Národní botanická zahrada v Meise ve dnech 4.-9. srpna 2002 pořádá IV. mezinárodní kongres o systematice a ekologii hlenek. Kongres je určen jak amatérským, tak profesionálním zájemcům o tuto skupinu, která už dnes vlastně k houbám nepatří, ale tradičně k nim byla řazena. Informace získáte na internetové adrese www.br.fgov.be/RESEARCH/MEETINGS/ICSEM/index.html nebo na poštovní adrese J. Rammeloo, President ICSEM 4, National Botanic Garden of Belgium, Domein van Bouchot, B-1860 Meise, Belgium, e-mail: Rammeloo@BR.fgov.be.

Jan H o l e c

í í í

JARNÍ EXKURZE. Sekce pro studium mikroskopických hub pořádá dne **25. května 2002** tradiční jarní exkurzi. Odjezd vlakem z Prahy hl. nádraží v 8,11 hod. nebo z Prahy-Smíchova v 8:18 hod. Cílová stanice a místo srazu jsou Dobřichovice (příjezd vlaku v 8,41). Trasa exkurze: Karlické údolí nahoru a zpět. Návrat: z Dobřichovic, odkud jede mnoho vlaků celé odpoledne. Vedení: M. Svrček, J. Marková, K. Prášil, M. Suková. Zájemci z řad ČVSM jsou srdečně zváni!

Jan H o l e c

OSOBNÍ

V roce 2002 oslaví významné životní jubileum celá řada našich členů. Přejeme jim mnoho úspěchů na poli mykologickém i v osobním životě.

50 let oslaví: RNDr. Stanislava **DOBIÁŠOVÁ**, Ing. Jana **ČESKÁ**, Petr **VAMPOLA**, Vladimír **ZÍTA**

55 let oslaví: RNDr. Jaroslava **MARKOVÁ**, CSc., Ing. Ladislav **HRUŠKA**, Ing. Václav **BLAŽEK**, RNDr. Kamila **BACIGÁLOVÁ**, CSc. z Bratislavy, Jan **KOPŘIVA**, Mária **GALÁDOVÁ** z Bratislavy, dr. Alain **CHARRET** ze Sainte-Sigolène, Francie, Jiří **NOVOTNÝ**, Herbert **BOYLE** z Görlitz, Německo, RNDr. Anna **SKÁLOVÁ**, dr. Francesco **BELLŮ** z Bolzana, Itálie, Ing. Jiří **VAĐURA**, Josef **ZEDNÍK**

60 let oslaví: RNDr. Zdeněk **HUBÁLEK**, DrSc., Ing. Tomáš **PAPOUŠEK**, dr. Mauro **MARCHETTI** z Ghezzana, Itálie, Pavel **ŠŤASTNÝ**, Jan **VLACH**, Jiří **MORAVEC**

65 let oslaví: Ing. Jiří **BAIER**, Ing. Anton **JANITOR**, CSc. z Bratislavy, RNDr. Václav **ŠAŠEK**, CSc.

70 let oslaví: Zdeněk **HÁJEK**, prom. ped. Josef **HOUDA**, prom. biol. Zdeněk **POUZAR**, CSc., doc. MUDr. Miloslav **PROCHÁZKA**, CSc. z Bratislavy

75 let oslaví: MUDr. Jiří **HEINRICH**, RNDr. František **KOTLABA**, CSc., prof. MUDr. Jiří **MANYCH**, DrSc., doc. RNDr. Jan **ŠPAČEK**, CSc., Ing. Vlastislav **JANČAŘÍK**, CSc.

80 let oslaví: Ing. Miroslav **JIRÍČKA**, CSc.

Jan H o l e c

REDAKČNÍ SDĚLENÍ

Vážení čtenáři,

od č. 80 (ročníku 2002) dochází v Mykologických listech ke dvěma změnám.

První z nich jste si všimli ihned po obdržení časopisu – je jí barevná obálka. Naši společenosti se podařilo získat dotaci na vydávání našeho časopisu, ze které bude tisk barevné obálky hrazen. Publikované fotografie budou mít vždy vztah k článkům otištěným uvnitř čísla. Prosíme proto autory článků, pokud fotografují, aby s rukopisem zaslali i kvalitní barevnou fotografii nebo diapositiv. V případě, že autor článku nefo-

tografuje nebo příslušné houby nemá vyfotografovány, není to vůbec na závadu – pokud bude fotografie potřeba, požádá o ni redakce ML některého jiného mykologa.

Rovněž od tohoto čísla končí neúspěšná příloha „Galerie našich hub“, která mezi mykology nezískala žádnou odezvu a zájem o publikování v ní byl pramalý.

Závěrem bychom chtěli požádat všechny kolegyně a kolegy, aby při psaní článků mysleli na Mykologické listy. Redakce má zájem dodržet v každém čísle jeho rozdělení na tři části věnované makromycetům, mikromycetům a informacím pro čtenáře (recenze, novinky v knihovně Společnosti, zprávy z výboru, informace o akcích atd.). Vzhledem k množství zasílaných rukopisů je toto rozdělení velice obtížné dodržet (jak je vidět např. i z tohoto čísla). Rukopisy ze všech oborů mykologie jsou vítány.

R e d a k c e

MYKOLOGICKÉ LISTY č. 80 – Časopis České vědecké společnosti pro mykologii, Praha. - Vycházejí v nepravidelných lhůtách a rozsahu. - Toto číslo sestavil a k tisku připravil dr. V. Antonín, Moravské zemské muzeum v Brně, botanické odd., Zelný trh 6, 659 37 Brno. Internetová adresa: www.natur.cuni.cz/cvsm/cestina.htm.

Vyšlo v dubnu 2002.

Administraci zajišťuje ČVSM, P.O.Box 106, 111 21 Praha 1 - sem, prosím, hlase veškeré změny adresy, objednávky a záležitosti týkající se předplatného. Předplatné na rok 2002 je pro členy ČVSM zahrnuto v členském příspěvku; pro nečleny činí 170,- Kč.

ISSN 1213-5887